

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XVI. — Izdan in razposlan dne 9. aprila 1872.

40.

Postava od 1. aprila 1872,

o zvrševanju ustrahovalne (disciplinarne) oblasti nad odvetniki (advokati) in nad odvetniškimi kandidati.

V zvrševanje §. 33 v odvetniškem rédu od 6. julija 1868, št. 96 Drž. zak., zazdelo se Mi je s privolitvijo obeh zbornic državnega zbora razpisati naslednje ustrahovalno ustanovilo odvetnikom in odvetniškim kandidatom ter tako ukazati:

Člen 1.

Od razglásnega dneva tega zakona se ustrahovalno postopanje z odvetniki in z odvetniškimi kandidati drži samo tukaj priloženega ustrahovalnega ustanovila.

Tudi ustrahovalni primerki, že zdaj v preiskavo vzeti, naj se po njem razsojajo.

Člen 2.

Vsi zdanji zakoni in ukazi, kar se jih tiče takih stvarij, katere uravnáva to ustrahovalno ustanovilo, posebno dotična določila sodnjih redov in k njim razpisani poznejši zakoni in ukazi, ter tudi začasni odvetniški red od 16. avgusta 1849, Drž. zak. št. 364, izgublajajo moč.

Člen 3.

Ta zakon zvršiti se naroča pravosodnjemu ministru.

V Budimu, dne 1. aprila 1872.

Franc Jožef s. r.

Auersperg s. r.

Glaser s. r.

Ustrahovalno ustanovilo odvétnikom in odvétniškim kandidatom.

I. Oddelek.

O nadzoru nad odvétniki.

§. 1. Nadzor nad odvétniki, vpisanimi v odvétniškem imeniku, ima najprvo odbor dotične odvétniške zbornice.

Najvišja nadzorna pravica pristoji pravosodnjemu ministru.

§. 2. Odvétnika, kateri prestopi dolžnosti svoje službe, ali kateri v službi ali zunaj nje z vedénjem čast ali veljavo krši svojemu stánu, zadene ustrahovalno postopanje nadstojnega ustrahovalnega svetovalstva.

§. 3. Določila, v tem ustrahovalnem pravilu postavljena odvétnikom, raztezajo se po svojem zmislu tudi na odvétniške kandidate, vpisane v zborničnem imeniku.

§. 4. Kdor si je vpis v imenik odvétnikov ali odvétniških kandidatov zvijačno dobil, da-si mu ga je branila kaka zapreka, ž njim naj se dela tudi po tega zakona določilih.

II. Oddelek.

O ustrahovalnem svetovalstvu.

§. 5. V sédeži vsake odvétniške zbornice je obsežju njenega okoliša praviloma postaviti svoje posebno ustrahovalno svetovalstvo.

V njem je s prvosédnikom vred po sedem mož, ako je v zborničnem imeniku vpisanih po menj nego po 50 odvétnikov; ako je odvétnikov po 50 ali po več, vendar ne nad 100, tedaj po devet, in če jih je po nad 100, onde po 15 mož; potlej so po štirje nadoméstniki, a kadar ima svetovalstvo po 15 mož, tedaj po šest nadoméstnikov.

V ustrahovalnem svetovalstvu službo opravlja zborničen pravdnik z enim podstávom (substitutom); a kjer so posli obilnejši, z dvema podstávoma.

§. 6. Vsled dogovorjenega nasveta odvétniških zbornic po sosednjih okoliših znotraj okoliša istega višjega deželnega sodišča more pravosodnji minister narediti, da zbornice teh okolišev postavijo vkupno ustrahovalno svetovalstvo v sedeži te ali óne zbornice.

To more pravosodnji minister tudi brez tacega dogovorjenega nasveta narediti, doprašavši udeleženih zbornic, ako ima katera mej njimi po menj nego po 25 mož.

A on tudi more, če zbornica, v kateri je izpod 25 mož, odreče, udeleževati se vkupnega ustrahovalnega svetovalstva, njene ustrahovalne stvari stalno preizročiti ustrahovalnemu svetovalstvu kake druge zbornice.

Kadar je vkupno ustrahovalno svetovalstvo postavljeno, treba teh zbornic skladna priplačila k troškom ustrahovalnega svetovalstva, ako se z njimi ne dogovori kako drugače, določiti po številnem razmerji, v kakoršnem so si odvétniki, kolikor jih spada pod vsako teh zbornic.

§. 7. Prvosédnika, može in nadoméstnike ustrahovalnega svetovalstva ter tudi pravdnike in pravdniške podstáve treba na tri leta, a to vse tako, kakor odbor (§. 24 odvétniškega redú) izvoliti v polnem zboru odvétnikov, in ako je postaviti vkupno ustrahovalno svetovalstvo (§. 6), tedaj v polnem vkupnem zboru udeleženih zbornic.

Tudi prvosédnika in odbornike je môči izvoliti v ustrahovalno svetovalstvo in v službo pravdnikovo ali pravdniškega podstáva.

Končni uspeh volitve treba vselej naznaniti višjemu deželnemu sodišču, vrhovnemu sodišču in pravosodnjemu ministru.

Nadoméstniki naj po vrsti, kakor so bili izvoljeni, ter samo tedaj, ako bi komu izmej môž branile zapreke, ali ako bi se kdo odrekel udeležbe, stopijo v njih mesto.

Pravdniški podstávi na pravdnikovo mesto samo tedaj stopijo, kadar njemu vpirajo zapreke.

Opravljeni red naj ustanovi, po koliko môž ustrahovalnega svetovalstva je konci prvega in drugega leta izžrebat (izlozati) a nadomestiti z novimi volitvami.

Prvosédnik in pravdnik v to izžrebovanje ne more priti.

§. 8. Vsacemu zborniku odvétniške zbornice je dolžnost, da sprejme volitev v ustrahovalno svetovalstvo ali za pravdnika, a kadar mine doba njegove službe, potem se more nove volitve odreči.

Prvosédnik in môžje iz odbora kake zbornice se morejo odreči volitve v vkupno ustrahovalno svetovalstvo, če ustrahovalno svetovalstvo ne stoluje tam, kjer ta zbornica.

Ali se je z drugih uzrokov smétno odrekati, naj ob vsacem slučaji posebe dokončno razsoja polni zbor odvétniške zbornice.

Kdor, če je razvidel zbornični polni zbor, da nema dovolj uzroka, odrekati se volitve, potem vendar nehče ali volitve sprejeti, ali ne dalje uradovati, temu naj zbornica prisodi od dvajseti do sto goldinarjev globe, katero je odšteti v zbornično blagajnico, ter naj mu izreče, da na nekaj časa, kateremu je takój določiti konec, izgubi pravico, v odvétniško zbornico voliti in izvoljen biti.

Na te zbornične razsodbe nij nikakoršnega pravnega pomočka.

§. 9. Poleg prvosédnika treba da konči (vsaj) polovica môž in nadoméstnikov ustrahovalnega svetovalstva prebiva tam, kjer stoluje to svetovalstvo.

Pravdnika in pravdniške podstáve je môči voliti samo izmej takih odvétnikov, kateri prebivajo tam, kjer ustrahovalno svetovalstvo stoluje.

§. 10. Môžje ustrahovalnega svetovalstva in pravdniki naj službo opravljajo brezplačno.

Opravljeni red ustanovi, kako jim je iz zbornične blagajnice povračevati gotove razhodke, a posebno tiste troške, ki so jih zadeli na tacem popotovanji, ki je bilo v opravljanje te službe.

§. 11. Môžje in nadoméstniki ustrahovalnega svetovalstva, ter tudi pravdniki in pravdniški podstávi, na katere se je preiskava začela ali jih kakšna razprava čaka zaradi ustrahovalnega pregreška, ali zato, ker so prestopili občni kazenski zakon, ne smejo v ustrahovalnem svetovalstvu opravljati službe, dokler nij konec preiskave ali razprave.

Ako jim ustrahovalno svetovalstvo ali kazensko sodišče prisodi kazen, tedaj njih častna služba prestane, ko razsodba dobode pravokrepnost; a môči jih je novič izvoliti.

§. 12. Ustrahovalne kazni so:

a) Pismen ukòr (graja);

b) do tri sto goldinarjev globe, ki jo dobode ubožna blagajnica tiste občine, v kateri obdolženec prebiva;

c) ustavišev odvétniškega opravljanja, kar vendar ne sme preseči leta dnij. Odvétniškim kandidatom naj se namesto te kazni prisodi podaljšana vájenska doba, a največ do na leto dnij, ali pódstavske pravice izguba na določen čas;

d) izbris iz imenika.

Katero izmej teh kaznij je prisoditi, naj odloči to, kolika je krivda in kolike so kvare (škode) iz nje.

§. 13. Izbris iz imenika je odvétniku posebno tedaj prisoditi :

a) ako si je vpis v imenik zvijačno dobil, da-si mu ga je branila kaka zakonita zapreka, ali

b) ako mu je bilo nadstojno ustrahovalno svetovalstvo prisodilo ustavišev odvétniškega opravljanja, a on je odvétništvo v dobi te ustavišve zopet opravljaj.

§. 14. Če je odvétnik iz imenika bil izbrisan vsled kazenske obsodbe, ne more v odvétniški imenik biti vpisan, dokler trpi njegova zakonita nezmožnost, dobiti si odvétništvo, ali dokler trpi izbris iz imenika, ki ga je ustrahovalno svetovalstvo izreklo po §. 20 tega zakona.

Ako se izbris iz imenika prisodi zaradi česa drugzega, ali ako se odvétniški kandidat iz imenika odvétniških kandidatov izbriše vsled ustrahovalne razsodbe, ne more biti novič vpisan, predno mine tri leta po tistem dnevi, katerega je bil izbris.

§. 15. Odvétnikom al odvétniškim kandidatom, na katere se razteza §. 14 tega zakona, vsaka zbornica more celó tedaj, ko mine tam zaznamenána doba, vpis ukratiti zaradi nezaupljivosti. Zbornica, iz katere imenikov se je zgodil izbris, more to kratilo izreči tudi še tedaj, ako bi že poprej bil dobljen vpis v imenike katere druge zbornice.

Če odvétnik ali odvétniški kandidat méni, da s takim kratilom trpi krivico, more si v pomoč prositi dokončne razsodbe od vrhovnega sodišča.

§. 16. Ako ustrahovalno svetovalstvo misli, da je po obénem kazenskem zakonu kaznejati kak ustrahovalni pregrešek, katerega je odvétnik obdolžen, treba da to ovádi nadstojnemu kazenskemu sodišču.

Dokler preiskava teče pri kazenskem sodišči, ne sme dotičnega odvétnika ustrahovalno postopanje zadeti zaradi istega dejanja.

§. 17. Če se kacemu odvétniku ali odvétniškemu kandidatu prične kazenska preiskava, ali če ga zadene preiskavni zapor, to je ustrahovalno svetovalstvo upravičeno, da ob nujnih slučajih mej preiskavanjem vedno sme sklepati ostražne (varnostne) naredbe, katere se utegnejo raztezati na prepoved odvétniškega opravljanja ali na odvzem pódstavske pravice. Ta sklep treba da se nemudoma priznani odboru odvétniške zbornice, obdolžencu in zborničnemu pravdniku.

§. 18. Kazenskim sodiščem je dolžnost, vsako pričeto preiskavo ali preiskavni zapor kacega odvétnika ali odvétniškega kandidata oznaniti nadstojnemu ustrahovalnemu svetovalstvu, ter mu vročiti prepisano dokončno rešitev, izrečeno po dovršeni razpravi. Če zahteva, dadé naj mu tudi vpogled spisov, potrebnih v poučilo.

§. 19. Ako je bila odvétniku pred kazenskim sodiščem prisojena taka kazen, za katero po zakonu sledí izguba odvétništva, naj ustrahovalno sodišče, ko sodba dobode pravokrepnost, brez nobene druge razprave izreče, da se krivi odvétnik izbriše iz imenika; ob drugih slučajih je delati po §. 29.

§. 20. Če se ustrahovalnemu svetovalstvu zdi, da izbris iz imenika (§. 19) ob tacem slučaji, ob katerem zakonita nezmožnost, zopet si dobiti odvetništvo, prestane s koncem kazni vred, bodi raztegnen čez to dobo, kar vendar ne sme trpeti nad tri leta čez konec kazni, tedaj treba da o tem ukaže ustrahovalno razpravo.

§. 21. Neizpremenjena ostaje pravica sodiščem, redú paziti ob sodnjih razpravah. Pravica v zdaj veljavnih zakonih o civilni in kazenski pravdi utrjena, prisojati globo, more tudi veljati proti odvétnikom (§. 33 v odvétniškem rédu).

§. 22. Opravilni red ustrahovalnega svetovalstva ustanovi odvétniška zbornica, in položiti ga je pred pravesodnjega ministra na odobrilo.

III. Oddelek.

0 ustrahovalni pravdi.

§. 23. Ustrahovalno svetovalstvo se uradoma poprime svoje oblasti, kadar ustrahovalni pregrešek kacega odvétnika ali odvétniškega kandidata (§. 2 in 3) samo zapazi ali ga zve po ovadbi ali pritožbi.

Sklepe nareja, poslušavši zborničnega pravdnika.

§. 24. Zborničnemu pravdniku je nálog, pred ustrahovalnim svetovalstvom skrbeti, da se odvétnškemu stánu pazi čestí in veljave, ter da odvétniki delajo po svojih dolžnostih, in sicer tako, da on ali uradoma ali vsled naročila iz odbora odvétniške zbornice toži dejanja, katera so z ustrahovalnim postopkom kaznilna.

Dolžnost mu je, vsa dejanja te vrste, kolikor jih ali zve od drugih ali sam zapazi, mahoma naznanjati ustrahovalnemu svetovalstvu, ter preiskave in razprave se udeleževati, nasvetujoč, tožeč in tožbo zastopaje ter drugače svojo oblast raběč po meri tega zakona.

On more, kadar hoče, spise pregledavši, ovédati, kako je tekoča preiskava, in zahtevati, da se mu spisi dadé, zaradi česar se vendar ustrahovalna pravda ne sme nič ustavljati.

Kadar zapazi pomudke in nepravilnosti, naj pomoči išče pri ustrahovalnem svetovalstvu, a če jih je kriv kak sodnji organ, tedaj pri višjem deželnem sodišči.

§. 25. Da more ustrahovalno sodišče kaj veljavno skleniti, treba da je pričujoč prvosednik ali njegov nadomestnik ter konči (vsaj) štirje možje ustrahovalnega svetovalstva.

A kjer je v ustrahovalnem svetovalstvu po devet mož, treba da je pri ustni razpravi in pri izrekánji razsodbe poleg prvosednika ali njegovega nadoméstnika konči po šest, a kjer je v njem po 15 mož, treba da je konči po 10 mož pričujočih.

Ustrahovalno svetovalstvo sklepa z nadpolovično večino glasov.

Prvosednik nema glasú; a kadar so glasovi mej možmí enako razdeljeni, tedaj je zmaga tam, kamor on pristopi.

§. 26. Zvrševanju ustrahovalne oblasti je nadstojno ustrahovalno svetovalstvo tiste odvétniške zbornice, pri kateri je v imeniku odvétnikov ali odvétniških kandidatov obdolženec vpisan tedaj, kadar ga kdo ovádi.

Kadar mej ustrahovalnima svetovalstvomá dveh zbornic nastane prepír o nadstojnosti, tedaj o njem razsodi tisto višje deželno sodišče, v čegar okoliši zbornici stolujeta; a kadar je vsaka zbornica v okoliši svojega višjega deželnega sodišča in dotični višji deželni sodišči se ne moreta zediniti, razsodi vrhovno sodišče.

§. 27. Če je ustrahovalno svetoválstvo katere zbornice kaj vpleteno, ali tudi s kakih drugih važnih uzrokov more se vsled obdolženčevega nasveta ali vsled nasveta zborničnega pravdnika ustrahovalno preiskavanje in razpravljanje preizročiti ustrahovalnemu svetoválstvu kake druge zbornice.

O tacem nasvetu razsodi višje deželno sodišče, v čegar okoliši stoluje ustrahovalno svetovalstvo, pri katerem preiskava teče, kadar bi se preizročalo tacemu ustrahovalnemu svetoválstvu, ki je tudi v tem okoliši.

Razsodba razen tega slučaja pristoji vrhovnemu sodišču.

§. 28. Izločeni od udeleževanja pri ustrahovalni pravdi so taki možje ustrahovalnega svetoválstva,

- a) katere same je ustrahovalni pregrešek okváril (oškodoval), ali
- b) kateri so z okvárjencem zvezani po ženitvi, katere si je postavil za odvétnike ali so upravičeni, biti mu v zakoníte zastopnike, ali
- c) kateri so si z obdolžencem ali okvárjencem v ravnem rodu, v svaštvu ali z njim zvezani s posinstvom ali pohčerstvom, ali so mu v stranskem rodu do četrtega kolena ali v svaštvu do drugega kolena.

Izločen od razsojevanja je tudi mož ustrahovalnega svetoválstva, kateri je postavljen za preiskovalnega komisarja (§. 31).

§. 29. Če se kak odvétnik obdolží, naj ustrahovalno sodišče, poslušavši pravdnika in postavljenega poročevalca, vsakakor po naprejšnjih ovédbah sè sklepom razsodi, ali je uzroka, z obdolžencem ustrahovalno postopati, ali ne.

Sklep, da je uzroka, ustrahovalno postopati, naj se priznani obdolžencu in zborničnemu pravdniku. Na ta sklep nij nobenega pravnega pomočka.

Če ustrahovalno svetoválstvo sklene, da nij uzroka ustrahovalno postopati, naj se to priznani obdolžencu in zborničnemu pravdniku ter poleg njiju tudi državnemu nadpravdniku in pritožniku. Še je prepis tega sklepa dati odboru odvétniške zbornice.

§. 30. Ako je bilo skleneno, da je uzroka, z obdolžencem ustrahovalno postopati, naj se ukaže ustna razprava pred ustrahovalnim svetoválstvom.

§. 31. Kadar je v pripravo ustnega razpravljanja treba ovédeb, naj se v ovédanje za preiskovalnega komisarja postavi mož ustrahovalnega svetovalstva, kateri treba da v tem dela dogovorno s pravdnikom.

V to more preiskovalni komisar obdolženca ustno ali pismeno dovpraševati, oglede opravljati ter svedoke (priče) in zvédenca poslušati.

On more tudi pristojnih sodišč prositi, da koga dovprašajo ali kaj ovedó, in ta sodišča treba da ustrezajo taki prošnji.

§. 32. Dolžnost je odvétnikom in odvétniškim kandidatom, vpisanim v zborničnem imeniku, svedočiti (pričati) in svojo misel o kaki stvari izrekati pred ustrahovalnim svetoválstvom ali njegovim preiskovalnim komisarjem. Drugih ljudij nij móči v to siliti.

Svedoke ali zvédenca s prisego dovpraševati morejo vselej edina nadstojna sodišča.

§. 33. Kadar je konec ovédeb, naj se spisi položé pred ustrahovalno svetoválstvo.

Prvosednik dan in uro odloči ustni razpravi, ki je k njej obdolženca pozvati, naznanjaje mu točke, katerih je obdolžen; on sproži priznanilo zborničnemu pravdniku, poziv svedokom, ter pripravi vse drugo, česar je treba k ustnemu razpravljanju.

Obdolžencu in pravdniku je do dneva ustne razprave dovoljeno vpogledovati v spise. Pravico imata, zahtevati, da se pravda s čim dopolni. Obdolženec tudi more zahtevati, da bode svedokom suočen (proti postavljen.)

Pritožbe zaradi nedovolitve v zgornjem odstavku oménjenih zahtev in zaradi nedovolitve, da bi se preložila ustna razprava, nemajo ustavlajoče kreposti, in združiti jih je móči samo s prizivom proti rzsodbi.

§. 34. Ustna razprava nij v javni seji; vendar smejo pristopiti trije obdolženčevi zastopniki, ter če on dovoli, tudi vsi možje odvétniške zbornice.

Kadar se ustrahovalno svetovalstvo posvetuje in glasuje, tedaj ti ljudje, pravdnik, obdolženec in njegov zagovornik ne morejo navzóčevati.

§. 35. Obdolženec ima pravico, da sme do začetka razprave dva moža izmej ustrahovalnega svetovalstva, uzrokov ne povedavši, odvreči, da se razprave ne udeležita.

§. 36. Obdolženec je upravičen, imeti si zagovornika pri razpravi, naj k njej samosobno pride ali ne.

A ustrahovalno svetovalstvo vedno more ukazovati, da obdolženec samosobno pride, in tudi dostavljati, da se nenavzočnemu zastopnik ne bi dopustil.

§. 37. Razprava se tako začne, da poročevalec pripoveduje, kako se je stvar godila. Potem se dovprašavajo obdolženec in pozvani svedoki, čitajo se potrebni dovpraševalni zapisniki in druga pisma ter poslušajo pravdnikovi nasvetje.

Končna beseda pristoji obdolžencu in njegovemu zagovorniku v tacem rédu, kakor si ga mej saboj dogovorita.

Če se ustrahovalnemu svetovalstvu še dalje treba zdí kakih ovédeb ali kacega sprejetja dokazov, naj naredí, kar je potrebno, ter če nij drugače, ustanoví naj drugo sejo v sprejemanje dokazov in v nadaljevanje ustne razprave.

§. 38. Ustrahovalno svetovalstvo, kadar izreka rzsodbo, treba da se ozira samo na to, kar je v ustni razpravi na vrsto prišlo, ter naj sodi po svobodnem uvérjenji, kakoršno si je pridobilo, vestno pretehtavši vse dokaze, kar jih je bilo povedanih za kako stvar ali proti njej.

§. 39. Rzsodba naj obdolženca ali oprosti ustrahovalnega pregreška, katerega je obdolžen, ali naj izreče, da ga je kriv.

V kazenski rzsodbi je izrekoma povedati, če se je odvétnik za krivega obsodil, ker je prestopil dolžnosti svoje službe, ali ker se je tako védel, da je čast in veljavo kršil svojemu stánu, ali ker je to oboje storil.

Dalje naj v taki rzsodbi tudi bode izrek o ustrahovalni kazni in o povračílu troškov za ustrahovalno pravdo.

§. 40. Rzsodbo je treba takój oznaniti in jo najpozneje v osmih dnevih z njenimi nagibljivimi uzroki vred vročiti odvétniku, pozvanemu na odgovor, pravdniku odvétniške zbornice in državnemu nadpravdniku tistega višjega deželnega sodišča, v čegar okoliši je odvétniška zbornica. Prepis je tudi poslati odboru óne zbornice, pod katero spada obdolženec.

Tistemu, kateri méni, da je z obdolženčevim dejanjem okvárjen na svojih pravicah, treba, ako zahteva, izdati prepisano rzsodbo z njenimi nagibljivimi uzroki vred.

§. 41. Troške ustrahovalne pravde v prvi stopínji naj naprej založi odvétniška zbornica v sedeži ustrahovalnega svetovalstva, a pravdne troške v drugi stopínji naj država.

Obsojencu treba naložiti povračilo troškov, katere je tako odmeriti, da se na odmerjanje propisi redú kazenske pravde raztegnejo po svojem zmislu.

Ako se nij izrekla obsodba ali ako troškov nij môči iztérjati, naj tistega, kdor jih je plačal, dokončno zadenó. A če vkupno ali tako ustrahovalno svetovalstvo, kateremu je pravda preizročena (§§. 6 in 27), toži odvétnika, ki ne spada pod zbornico v sedeži ustrahovalnega svetovalstva, naj troške njej povrne óna zbornica, v katere imeniku je odvétnik vpisan.

§. 42. O ustni razpravi naj kdo izmej ustrahovalnega svetovalstva naredí zapisnik, v katerem naj bodo imena vseh mož ustrahovalnega svetovalstva, ime pravdnikovo, obdolženčevo in ime njegovega zastopnika, če ga ima, ter tudi bistveni deli razprave.

Zapisnik podpiše prvosednik in zapisnikar.

§. 43. V ustrahovalni pravdi nij môči zahtevati zamén (odškodob), katere si kdo trdi zategadelj, ker je odvétnik prestopil svoje dolžnosti.

§. 44. Vse vročitve, obdolžencu naménjene, treba praviloma oddajati v njegove ali njegovega postavljenega pooblaščenca svojske roke.

Ako je neznano, kje je obdolženec, ter ako si nij postavil pooblaščenca, tedaj se vroča tistemu iz zbornice, katerega v to odloči ustrahovalno svetovalstvo, in temu je dolžnost, ne navzočniku v dotični ustrahovalni pravdi koristi braniti z vsemi pravicami, kar jih pristoji obdolžencu, ter dalje v pravdi naj s tako pravokrepnostjo, kakoršna obdolženca veže, njemu hodijo vse vročitve, dokler obdolženec ali pové, kje prebiva, ali si imenuje družega pooblaščenca.

Ediktno postopanje ali razglaševanje razsodbe z javnimi novinami nij smétno.

§. 45. Pravosodnji minister, zvršujóč najvišjo nadzorno pravico nad odvétniki in odvétniškimi kandidati, sme sam ali po svojih postavljenih organih vedno vpogledovati, kako posluje ustrahovalno svetovalstvo, in kako so tekoče ustrahovalne preiskave, ter ukazovati, da se odpravijo nedostatki (pomanjkljivosti), kateri bi se zapazili.

Odbor odvétniške zbornice naj konci vsacega leta pred pravosodnjega ministra položi znamenik vseh ovádeb, zglašenih ustrahovalnemu svetovalstvu, ter že rešenih in še tekočih preiskav.

Pravosodnji minister ima pravico, ustrahovalno svetovalstvo odvétniške zbornice razpustiti in ob enem ukazati nove volitve.

IV. Oddelek.

O pravnih pomočkah proti sklepom in razsodbam ustrahovalnega svetovalstva.

§. 46. Priziv je pravni pomoček proti razsodbam ustrahovalnega svetovalstva, a pritožba pravni pomoček proti drugim sklepom.

§. 47. Pravni pomoček prizíva pristóji:

1. obdolžencu, če se mu je prisodilo nad 50 gld. globe ali prisodila kaka izmej kaznij, zaznamenánih v §. 12, lit. *c*) in *d*),
2. pravdniku odvétniške zbornice,
3. državnemu nadpravdniku tistega višjega deželnega sodišča, v katerega okoliši stoluje ustrahovalno svetovalstvo; a temu samo tedaj, kadar se stvar suče o ustrahovalnem pregrešku, s katerim so se prestopile dolžnosti službe.

Zborničnemu pravdniku niti ne državnemu nadpravdniku ne pristoji priziv obdolžencu na korist.

§. 48. Priziv treba v nepodaljšnem roku osmih dnij, od kar je bila vročena rabsodba z nagibljivimi uzroki vred, zglasiti ustrahovalnemu svetovalstvu, katero jo je izreklo. V istem roku je tudi mōci vpoločiti izvod uzrokov, in v to namero naj se prizivniku ali njegovemu zagovorniku dá vpogled v spise.

Kadar izvod doide ali mine rok, odločen, da bi se ta izvod vpoločil, treba spise dati vrhovnemu sodišču na rabsodbo, katero je tudi raztegniti na to, da se uradoma pretehta, ali je zglas bil o pravem času ali ne.

§. 49. Ako se zdí vrhovnemu sodišču, da je ovēdbe treba dopolniti, naj napravi, da to stori ustrahovalno svetovalstvo ali kak sodnik, kateremu se naroči.

§. 50. Prizive naj vrhovno sodišče razsoja v senatu, v katerem je 8 moŹ in prvosednik. Na sestavo tega senata naj se po svojem zmislu raztegnejo določila §. 9, a na postopanje določila §§. 18—23 v zakonu od 21. maja 1868, št. 46 DrŹ. zak. A o takih prizivih, ki jih obdolženec podá na rabsodbe, katere so izrekle edino globo, naj vrhovno sodišče brez ustne razprave na podlogi spisov rabsodi, poslušavši državnega vélicega pravdnika.

Če je priziv podal samo zbornični pravdnik, treba ga je pri ustni razpravi poslušati pred državnim vélikim pravdnikom, a če ga je podal tudi državni nadpravdnik, tedaj po državnem vélicem pravdniku.

Če je priziv prišel samo od državnega nadpravdnika, svobodno je zborničnemu pravdniku, v ustno razpravo pred vrhovnim sodiščem priti in povedati svoje mnénje.

Vsakakor je zborničnemu pravdniku dovoljeno, da ga pri razpravi zastopa kak drug odvėtnik.

Ako ne pride niti sam obdolženec, niti ne zagovornik namesto njega, naj se prečita pismeni zagovor, če je morebiti vposlan.

§. 51. Kadar na rabsodbo ustrahovalnega svetovalstva, katero je prisodilo kazen ali samo zaradi tega, ker je čast in veljava stanú kršena, ali ob enem tudi zaradi tega, ker se je prestopila kaka dolŹnost službe, pride priziv edino s tega namena, da bi se z odvėtnikom ostreje postopalo zaradi prelomljenih dolŹnostij njegove službe, treba da vrhovno sodišče, ako ustreŹe prizivu, ob odmerjavanji kazni še na tisto kazen, ki jo je prisodilo ustrahovalno svetovalstvo, ozir tudi raztegne tedaj, ako priziv o njej nič ne govori, ter zdruŹi naj jo sē skupno kaznijo, če si je z njo ene vrste.

§. 52. Vrhovnega sodišča rabsodba naj se vroči ustrahovalnemu svetovalstvu, kateremu je dolŹnost narediti, da se dalje priznanja.

§. 53. Pravni pomoček pritoŹbe pristoji

1. obdolŹencu,
2. ljudem, zaznamenánim v §. 47, 2 in 3, v mejah, katere so ondukaj postavljene,
3. tistemu, kateri se z ustrahovalnim pregreškom kaŹe okvarjen na svojih pravicah, a temu samo proti sklepu, da nij uzroka, z obdolŹencem ustrahovalno postopati. (§. 29).

§. 54. PritoŹbo treba v nepodaljšnem roku osmih dnij, od kar je bil vročen sklep, pismeno podati ustrahovalnemu svetovalstvu, katero je sklep izreklo, in katero naj jo poloŹi pred vrhovno sodišče.

V rabsodbo je dovolj, da navzučujejo štirje moŹje in prvosednik senata, zaznamenánega v §. 50. Razsoja se na podlogi spisov brez ustne razprave.

§. 55. Ob pravem času poprijet pravni pomoček ima ustavljačo krepost, ako ta zakon česa kako drugače ne ustanavlja.

A naredbam, katere je ustrahovalno sodišče sklenilo po §. 17 tega ustanovila, ne ustavlja izvrševanja pritožba proti njim vpložena.

V. Oddelek.

O izvrševanju razsodb.

§. 56. Vsako, odvétniku ali odvétniskemu kandidatu pravokrepno prisojeno ustrahovalno kazen treba vpisati v to odménjeno knjigo (register), katero naj drži odbor odvétniške zbornice.

Po triletnem brezmadežnem vedénji je odvétnik ali odvétniški kandidat upravičen, od ustrahovalnega svetoválstva zahtevati, da se njegovi ukori izbriséjo iz knjige.

Odboru je dolžnost, skrbeti, da se razsodbe izvršujejo ter da se pripravi, česar je mej tem treba. (§. 17.)

§. 57. Kadar je treba globo siloma iztérjati, naj se zaradi njenega plačila odbor k nadstojnemu sodišču obrne, prilagáje pravokrepno razsodbo.

§. 58. Če je ustrahovalno sodišče izreklo ustavítev odvétniškega opravljanja ali izbris iz odvétniškega imenika, naj to stvar odbor, kadar se razsodba upravokrépi, naznani višjemu deželnemu sodišču, vrhovnemu sodišču in pravosodnjemu ministerstvu, ter naredí, da se razglasi z novinami „Wiener Zeitung“ in z uradnimi deželnimi novinami.

Ako ustrahovalna kazen zadene odvétniškega kandidata, vpisanega v imeniku zagovornikov v kazenskih stvaréh, naj se to naznani višjemu deželnemu sodišču potem, ko razsodba dobode pravokrepnost.

§. 59. Na obnovílo kake ustrahovalne preiskave se po svojem zmislu raztezajo določila redú kazenske pravde.